

ਉਗਦੰਤੀ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦॥

ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕਾ ਛੰਦ ਛੱਕਾ ਪਹਿਲਾ ॥੧॥

ਨਮੋ ਉਗਦੰਤੀ ਅਨੰਤੀ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸ਼੍ਵਰੀ ਜੋਗ ਮੈਯਾ ॥ ਨਮੋ
 ਕੇਹਰੀ ਬਾਹਨੀ ਸਤੁਹੰਤੀ ॥ ਨਮੋ
 ਸਾਰਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹੰਤੀ ॥ ਨਮੋ
 ਰਿੱਧਿ ਦਾ ਸਿੱਧਿ ਦਾ ਬੁਧਿ ਦੈਨੀ ॥ ਨਮੋ

ਕਾਲੇ ਕੇ ਕਾਲ ਕਉ ਕਾਲ ਛੈਨੀ ॥ ਨਮੋ
 ਕਾਲ ਅਜਾਲ ਹੈ ਹੇਰ ਤੇਰੋ ॥ ਨਮੋ
 ਤੀਨ ਹੂ ਲੋਕ ਕੀਨੋ ਅਹੇਰੋ ॥ ਨਮੋ ਜੋਤਿ
 ਜੂਲਾ ਤੁਮੈ ਬੇਦ ਗਾਵੈ ॥ ਸੁਰਾਸੁਰ
 ਰਿਖੀਸੁਰ ਨਹੀਂ ਭੇਦ ਪਾਵੈ ॥ ਤੁਹੀ ਜੋਗ
 ਜੋਗਤਣ ਤੁਹੀ ਖੜਗਧਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਜੈ
 ਕਰੰਤੀ ਅਸੁਰ ਗਹਿ ਪਛਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ
 ਜੋਗਣੀ ਖੱਪਰ ਭਰਣੀ ਅਦੋਖੰ ॥ ਰਕਤ
 ਬੀਜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕੌ ਪਕੜ ਸੋਖੰ ॥ ਤੁਹੀ
 ਜਲ ਥਲੇ ਪਰਬਤੇ ਗਿਰਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਸਭ ਘਟਨ ਮੋ ਨਿਰਾਲਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਦੁਸਟ ਦਾਹਿਨ ਤੁਹੀ ਸਰਬ
 ਪਾਲੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਿਛ ਪੁਹਿਪਾ ਤੁਹੀ

ਆਪ ਮਾਲੀ ॥ ਤੁਹੀ ਵਿਸੂ ਭਰਣੀ ਤੁਹੀ
 ਜਗ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਬਰਣੀ
 ਤੁਹੀ ਭੂ ਅਕਾਸੀ ॥ ਨਮੋ ਜਾਲਪਾ ਦੇਵਿ
 ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤਿਹੂ ਲੋਕ ਨਵਖੰਡ
 ਮੇਂ ਤੁਮ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ॥ ਅਟਲ ਛੱਤ੍ਰ ਧਰਣੀ
 ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਦੇਵੰ ॥ ਸਕਲ ਮੁਨਜਨਾਂ
 ਤੋਹਿ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਰੇਵੰ ॥ ਤੁਹੀ ਕਾਲ
 ਅਕਾਲ ਕੀ ਜੋਤਿ ਛਾਜੈ ॥ ਸਦਾ ਜੈ
 ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਯਹੀ ਦਾਸ
 ਮਾਂਗੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ ਸੂਯੰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕੀ ਭਗਤ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤੁਹੀ
 ਜਾਗਤੀ ਜੋਤਿ ਜੂਲਾ ਸਰੂਪੰ ॥ ਤੁਹੀ
 ਜਗ ਸਕਲ ਮਹਿ ਰਮੰਤੀ ਅਨੂਪੰ ॥

ਮਹਾਂ ਮੂੜ ਹਉਂ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਤਿਹਾਰਾ ॥
 ਪਕੜ ਬਾਂਹ ਭਉਜਲ ਕਰਹੁ ਬੇਗ
 ਪਾਰਾ ॥ ਫਤਹਿ ਡੰਕ ਬਾਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯੋ
 ਕਰੀਜੈ ॥ ਯਹੀ ਬਾਰਤਾ ਦਾਸ ਕੀ ਨਿਤ
 ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਕਰਹੁ ਹੁਕਮ ਅਪਨਾ ਸਭੈ
 ਦੁਸਟ ਘਾਉਂ ॥ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦ ਕਾ ਸਕਲ
 ਝਗਰਾ ਮਿਟਾਉਂ ॥ ਅਗਮ ਸੂਰ ਬੀਰੇ
 ਉਠਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧਾ ॥ ਪਕੜ ਤੁਰਕ
 ਗਨ ਕਉ ਕਰੈਂ ਵੈ ਨਿਰੋਧਾ ॥ ਸਕਲ
 ਜਗਤ ਮੋ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਗਾਜੈ ॥ ਜਗੈ
 ਧਰਮ ਹਿੰਦੁਕ ਤੁਰਕ ਦੁੰਦ ਭਾਜੈ ॥
 ਜਪਉ ਜਾਪ ਏਕੈ ਹਰੇ ਹਰਿ ਅਕਾਲੰ ॥
 ਹੂੈ ਤਬ ਦੁਨੀਆਂ ਸਭ ਛਿਨਿਕ ਮੈਂ

ਨਿਹਾਲੰ ॥ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਭਵਾਨੀ ਹਮਨ
ਕੀ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਪਰ ਮਿਹਰ
ਅਪਰੰ ਅਪਾਰੇ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦੂਰ ਤੁਮਾਰੇ ਠਾਢ ਹਉਂ, ਇਕ ਬਰ
ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ ॥ ਪੰਥ ਚਲੇ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈਂ,
ਦੁਸਟ ਖਪਾਵਹੁ ਤੋਹਿ ॥੧॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਦੂਜਾ ॥੨॥

ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥
ਨਮੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਨਾਸਨਿ ਭਵਾਨੀ ॥
ਨਮੋ ਚੰਡ ਅਰਿ ਮੁੰਡ ਸੰਘਾਰ ਕਾਰੀ ॥
ਨਮੋ ਰਕਤ ਬੀਜਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹਾਰੀ ॥
ਨਮੋ ਵੇਦ ਵਿੱਦਯਾ ਨਮੋ ਜਗਜ ਰੂਪਾ ॥

ਉਗ

ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਪੂਰਨੀ ਭੂਪ ਭੂਪਾ ॥ ਨਮੋ
 ਜੈ ਅਨੰਤੀ ਭਦਕਾਲੀ ਅਬਾਹੰ ॥ ਨਮੋ
 ਭਗਵਤੀ ਤੇਜਵੰਤੀ ਅਢਾਹੰ ॥ ਨਮੋ
 ਸਕਤਿ ਰੂਪਣ ਅਗੰਮਣ ਅਡੋਲਾ ॥
 ਨਮੋ ਖੜਗ ਧਾਰਣ ਅਛੇਦਣ ਅਤੋਲਾ ॥
 ਨਮੋ ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਸਿਰੀ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ॥
 ਸਭੈ ਥੱਕ ਰਹੇ ਮਰਮ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਜਲ ਅਗਨਿ ਪਵਨ ਤੂੰ ਹੂਰ
 ਨੂਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਉਡਗਨ ਤੁਹੀ
 ਚੰਦ ਸੂਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਖੇਚਰਾ ਭੂਚਰਾ ਜੋਧ
 ਬੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰੱਛਨੀ ਸਿਸਟਿ ਰੂਪਨ
 ਗਹੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਜਗਤਿ ਜਨਨੀ ਅਨੰਤੀ
 ਅਕਾਲੰ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਨ ਦੈਨੀ ਸਭਨ ਕੋ

ਸਮਾਲੰ ॥ ਤੁਹੀ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭੂਮੰ
 ਸਰੂਪੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਸ਼ਨ ਸ਼ਿਵ ਬ੍ਰਹਮ
 ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੂਪੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੀਤਲਾ ਤੋਤਲਾ
 ਬਾਕ ਬਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਚੰਡਕਾ ਮੰਗਲਾ ਸ੍ਰੀ
 ਭਵਾਨੀ ॥ ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ
 ਰੱਛਕ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਕੁਆਰ
 ਦੇਵੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਦੇਵਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਮਾਤਾ ਕਹਾਯੰ ॥ ਤੁਹੀ ਨੈਣਾ ਦੇਵੀ
 ਅਲਖ ਜਗ ਸਹਾਯੰ ॥ ਤੁਹੀ ਬੰਭ ਸਿਉ
 ਨਿਕਸ ਨਰ ਸਿੰਘ ਹੋਈ ॥ ਉਦਰ
 ਹਰਨਾਖਸ ਕਾ ਨਖਹੁ ਕਰ ਪਰੋਈ ॥
 ਤੁਹੀ ਕੱਛ ਹੁਇ ਦੈਂਤ ਮੱਧਕੀਟ ਜਾਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ ਹੋਇ ਬੈਰਾਹ ਹਿਰਨਾਛਕ ਮਾਰੇ ॥

ਤੁਹੀ ਹੋਇ ਬਾਵਨ ਮਹਾਂ ਛਲ ਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਪਕੜ ਰਾਜੇ ਬਲ ਕੋ ਪਤਾਲੈ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਤੁਹੀ ਹੋਇ ਪਰਸ ਰਾਮ ਜਗ ਮਹਿ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਸਕਲ ਛੱਤ੍ਰੀਯਨ ਕਉ ਕਰੈ
 ਛੈ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤੁਹੀ ਫਿਰ ਭਈ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਪਕੜ ਲੰਕ ਸਉ ਦੈਂਤ
 ਰਾਵਨ ਪਛਾਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਣ
 ਸਦਾ ਸੁਭ ਕਰੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੂਰ ਬਲਬੀਰ
 ਦੁਸਟਣ ਦਹੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਰਾਧਿਕਾ
 ਰੁਕਮਣੀ ਤੂ ਕੁਸ਼ਲਿਆ ॥ ਤੁਹੀ
 ਅੰਜਨੀ ਰੇਨਕਾ ਤੂੰ ਅਹਿੱਲਯਾ ॥ ਤੁਹੀ
 ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸਭਨ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ॥
 ਕਰਹੁ ਮੋਹਿ ਮੁਕਤਾ ਕਟਹੁ ਭਰਮ

ਜਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਦੁਖ ਹਰੰਤੀ ਅਨੰਦਤ
ਸਰੂਪਾ ॥ ਆਪਨ ਦਾਸ ਪਰ ਮਿਹਰ
ਕੀਜੈ ਅਨੂਪਾ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰ ਆਪਨਾ ਕਿਰਪਾ
ਕੀਜੈ ਮੋਹਿ ॥ ਇਹੈ ਬੇਨਤੀ ਦਾਸ ਕੀ
ਸੁਣਹੁ ਭਵਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥੨॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਤੀਜਾ ॥੩॥

ਤੁਹੀ ਕਲਪ ਬਿਛਣ ਤੁਹੀ ਕਾਮਧੈਨਾ
ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਸਿੱਧਣ ਤੁਹੀ ਨੂਰ ਨੈਨਾ ॥
ਤੁਹੀ ਸੁਰਗ ਪਾਤਾਲ ਬੈਕੁੰਠ ਧਰਣੀ ॥
ਤੁਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਉਦਰ ਜਗਤਿ
ਭਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਬੇਦ ਪਾਠਣ

ਸਵਿੱਤ੍ਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਧਰਮਣੀ ਕਰਣ
 ਕਾਰਣ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਗੌਰਜਾ
 ਪਾਰਬਤੀ ਜੋਗ ਧਰਣੰ ॥ ਤੁਹੀ ਲੱਛਮੀ
 ਅਲੱਖ ਰੂਪੀ ਅਵਰਣੰ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ
 ਜਗਤਿ ਕਉ ਉਪਾਵੈ ਛਕਾਵੈ ॥ ਤੁਹੀ
 ਬਹੁੜ ਆਪੇ ਛਿਨਿਕ ਮਉ ਖਪਾਵੈ ॥
 ਤੁਹੀ ਭਗਤ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਸਕਤਿ
 ਰਾਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰੁ ਕਰ ਭਈ
 ਜੋਗ ਧਯਾਣੀ ॥ ਅਗਮ ਖੇਲ ਤੁਮਰਾ
 ਕਹਾ ਕੋ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤੁਹੀ ਭੇਦ ਅਪਨਾ
 ਅਪਨੁ ਆਪ ਜਾਨੈ ॥ ਸਗਲ ਢੂੰਢ ਥਾਕੇ
 ਲਖਿਯੋ ਕਿਛ ਨ ਭੇਦਾ ॥ ਤੁਹੀ ਈਸਰੀ
 ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਅਛੇਦਾ ॥ ਕਰਹੁ ਮਿਹਰ

ਅਪੁਨੀ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਪਾਵਉਂ ॥ ਤੁਮਨ
 ਦੂਰ ਪਰ ਸੀਸ ਅਪਨਾ ਘਸਾਵਉਂ ॥
 ਯਹੀ ਦਾਨ ਮਾਂਗਉ ਕਰਹੁ ਜੈ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਦੈਂਤਾ ਖਪੈ ਛਿਨ ਮਝਾਰੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਡਾਕਣੀ ਸਾਕਣੀ ਸੂਰ ਬੀਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ ਰੂਪ ਨਾਰਾਇਣੀ ਹਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਦੁਰਗਾ ਜਗਤਿ ਕਰਨ
 ਹਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਛੋਡ ਕਰ ਓਟ ਪਕੜੀ
 ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਮੱਛ ਹੁਇ ਸਿੰਧੁ
 ਭੀਤਰ ਖਿਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਦੈਂਤ ਸੰਖਾਸੁਰੈ
 ਕਉ ਦਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੋਇ ਕੰਸ
 ਕੇਸੀ ਖਪਾਯੋ ॥ ਤੁਮਨ ਮੱਲ ਚੰਡੂਰ
 ਗਹਿ ਕਰ ਉਡਾਯੋ ॥ ਜਗਨਨਾਥ ਹੁਇ

ਦੈਤ ਗਜਾਸੁਰ ਬਿਡਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ
 ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਭਈ ਖੜਗ ਧਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ
 ਦੈਂਤ ਕਿਲਕਾਸੁਰੇ ਕਉ ਸੰਘਰਣੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਸਭ ਜੁਗਣ ਬੀਚ ਅਵਤਾਰ
 ਧਰਣੀ ॥ ਜੁਗੋ ਜੁਗਿ ਸਕਲ ਖੇਲ
 ਤੁਮਹੀ ਰਚਾਯੋ ॥ ਤੁਮਨ ਖੇਲ ਕਾ ਭੇਦ
 ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਦੁਰਗੋ
 ਭਵਾਨੀ ਅਕਾਲੰ ॥ ਤੁਹੀ ਸਕਲ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਪਰ ਦਯਾਲੰ ॥ ਤੁਮਨ
 ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਲ ਕੀਨੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮਨ
 ਤੇਜ ਸਉ ਕੋਟ ਰਵਿ ਸਸਿ ਉਜਾਰਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਨਿਜ ਵਜੀਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰ ਸੁਹੰਤੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਨਿਸ ਦਿਨਾ ਜਾਪ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਜਪੰਤੀ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸਾਹ ਸਾਹਨ
 ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਨਿਕਟ
 ਵਰਤੀ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸੁਣਹੁ ਦਾਸ ਕੀ
 ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰ
 ਮੁਹਿ ਲਾਜ ਰਾਖਹੁ ਨਿਦਾਨੀ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਾਨੋ ਮਾਰੇ ਰੋਹਿਲੇ ਦੇਵ ਬਚਾਏ
 ਤੋਹਿ ॥ ਸਿੰਘ ਤੁਮਾਰੋ ਰਣਿ ਗਜੈ ਹਾਂਕ
 ਨ ਝਾਲਸ ਕੋਇ ॥੩॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਚੌਥਾ ॥੪॥

ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਜੂਲਾ ਮੁਖੀ ਹੋਇ
 ਦਿਖਾਨੀ ॥ ਪਰਬਤ ਫੋੜ ਲਾਟਾਂ ਅਗਨ
 ਜਗ ਮਗਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰਣ ਭਰਣੀ

ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮਾਏ ॥ ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਠੌਰਨ
 ਰਹੀ ਆਪ ਛਾਏ ॥ ਤੁਹੀ ਉਤਭੁਜਾ
 ਸੇਤਜਾ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਡਜਾ
 ਜੇਰਜਾ ਚਤੁਰਬਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਤੀਰ
 ਤਰਵਾਰ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੰਖ
 ਪਦਮਣ ਗਦਾ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਤੋਪ
 ਬੰਦੂਕ ਗੋਲਾ ਚਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਕੋਟ ਗੜ੍ਹ
 ਕਉ ਧਮਕ ਸਿਉ ਉਡੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬਡ
 ਅਜੀਤਣ ਸਕਲ ਦੋਖ ਹਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ
 ਹਰਿ ਅਡੋਲਣ ਅਗਮ ਖੇਲ ਕਰਣੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਅਤਿ ਬਿਲਿਸਟਣ ਚਤੁਰਭੁਜ
 ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਸਰਬ ਦੁਸਟਾ ਕੀਏ
 ਮਾਰ ਫਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਗੁਪਤਿ ਪਰਗਟ

ਸਭਨ ਮੋ ਖਿਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੁੰਭ
 ਮਹਿਖਾਸੁਰੈ ਕਉ ਦਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ
 ਜਗਤ ਮੰਡਣ ਦਇਆ ਵੰਤ ਭਾਰੀ ॥
 ਸਕਲ ਸਿੱਧ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲਏ ਤੈ
 ਉਬਾਰੀ ॥ ਲਖੈ ਨਾਹਿ ਕਉ ਅਜਬ ਖੇਲ
 ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਧਰਣ ਧਰ ਕੈ ਕਰਹਿ
 ਫਿਰ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਜੁਲ ਹੋਇ
 ਗਗਨ ਚੜ੍ਹ ਝਿਲਮਿਲਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ
 ਚਰਨ ਪਰ ਸੁਰਤ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਕਰਤਾਰਣੀ ਸ਼ਿਵ ਸਰੂਪਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਘਟ ਘਟੇ ਦੇਵ ਦੁਰਗੇ ਅਨੂਪਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਹੈ ਸਭਨ ਬੀਚ ਸਭ ਸੋ ਨਿਰਾਲੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤਿ ਕੀ ਕਰਹਿ

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥ ਤੁਹੀ ਖਾਸ ਭਗਤਣ ਹਰੇ
 ਹਰਿ ਜਪੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਪਰ
 ਅਪੁਨ ਸਿਰ ਧਰੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿਉ ਅਗਮ ਰੂਪ ਹੋਈ ॥ ਸਭੈ ਪਰ ਮੁਏ
 ਪਾਰ ਪਾਵਤ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਹੀ ਸੂਰ
 ਬਲਵੰਤਣੀ ਗੁਣ ਗਹੀਰੇ ॥ ਤੁਮਨ
 ਦੂਰ ਘੁਰ ਹੈਂ ਅਨਾਹਦ ਨ.ਫੀਰੇ ॥
 ਨਿਰੰਜਨ ਸਰੂਪਾ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਰਾਣੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਬਿੰਦਯਾ ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਣੀ ॥
 ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਥ ਕਾਦਰ ਮੁਰਾਰੇ ॥
 ਤਹਾਂ ਤੂ ਖੜੀ ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ ਅੰਭਕੇ ਸਕਤਿ ਦੁਰਗੋ ਭਵਾਨੀ ॥
 ਤੁਮਨ ਕੁਦਰਤੀ ਜੋਤਿ ਘਟਿ ਘਟਿ

ਸਮਾਨੀ ॥ ਧਰਨ ਪਵਨ ਆਕਾਸ
 ਕੁਦਰਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤੀ
 ਅਲਖ ਦੇਵੀ ਅਨੂਪਾ ॥ ਨਹੀ ਭਾਖ
 ਸਾਕਉ ਮਹਿਮਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਲਖਯੋ
 ਨਾਹਿ ਕਿਨਹੂੰ ਤੁਮਨ ਅੰਤਿ ਪਾਰੀ ॥
 ਯਹੀ ਦਾਸ ਤੁਮਰਾ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਪਾਵੈ ॥
 ਤੁਮਨ ਦੂਰ ਠਾਢਾ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਲਗਾਵੈ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੁਖ ਪਸਾਰੈ ਕਾਲਕਾ ਦੈਂਤ ਚਬਾਵੈ
 ਦਾਂਤ ॥ ਪੰਥ ਚਲਾਵੈ ਜਗਿਤ ਮੈ ਜੁੱਧ
 ਕਰਹਿ ਤਬ ਸ਼ਾਂਤਿ ॥੪॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਪੰਜਵਾਂ ॥੫॥

ਨਮੋ ਦੇਵਿਸਾ ਕੁੰਭਰੀ ਹਿੰਗੁਲਾਜਾ ॥

ਉਗ੍ਰ

ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤਿ ਕੇ ਕਰਹਿ ਸਿੱਧ
 ਕਾਜਾ ॥ ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਜੁਲਾ ਕਮੱਖਿਆ
 ਪਰਧਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਜਸ ਸਕਲ ਜਗਤਿ
 ਕਰ ਹੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਠਾਕੁਰ ਜਪੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਰਾਛਸਨ ਕਉ
 ਪਕੜ ਕਰ ਦਹੰਤੀ ॥ ਹਮਨ ਬੈਰੀਅਨ
 ਕਉ ਪਕੜ ਘਾਤ ਕੀਜੈ ॥ ਤਬੈ ਦਾਸ
 ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਮਨ ਪਤੀਜੈ ॥ ਤੁਹੀ ਆਸ
 ਪੂਰਨ ਜਗਤਿ ਗੁਰ ਭਵਾਨੀ ॥ ਛੱਤ੍ਰ
 ਛੀਨ ਮੁਗਲਨ ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਫਾਨੀ ॥
 ਸਕਲ ਹਿੰਦ ਸਿਉ ਤੁਰਕ ਦੁਸਟਾ
 ਬਿਦਾਰਹੁ ॥ ਧਰਮ ਕੀ ਧੁਜਾ ਕਉ
 ਜਗਤ ਮੈ ਝਲਾਰਹੁ ॥ ਦੁਹੂੰ ਪੰਥ ਮੈਂ

ਕਪਟ ਵਿੱਦਯਾ ਚਲਾਨੀ ॥ ਬਹੁੜ
 ਤੀਸਰਾ ਪੰਥ ਕੀਜੈ ਪਰਧਾਨੀ ॥ ਜੋ
 ਉਪਜੈ ਮਰੈ ਤਾਹਿ ਸਿਮਰਨ ਨ ਕੀਜੈ ॥
 ਅਟਲ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲ ਕਾ ਨਾਮ ਲੀਜੈ ॥
 ਮੜੀ ਗੋਰ ਦੇਵਲ ਮਸੀਤਾਂ ਗਿਰਾਯੰ ॥
 ਤੁਹੀ ਏਕ ਅਕਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਾਯੰ ॥
 ਮਿਟਹਿ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਠਾਰਹਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥
 ਮਿਟੈ ਬਾਂਗ ਸਲਵਾਤ ਸੁੰਨਤ ਕੁਰਾਨਾ ॥
 ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕ ਬਰਨ ਹੁਇ ਕਰ
 ਭੁਲਾਨੀ ॥ ਧਰਮ ਨੇਮ ਕੀ ਜੁਗਤਿ
 ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਕਠਿਨ ਦੁੰਦ ਵਰਤੈ
 ਜਗਤਿ ਮਹਿ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਦਯਾ ਧਾਰ
 ਕਰ ਮੋਹਿ ਲੀਜੈ ਉਬਾਰਾ ॥ ਤੁਹੀ

ਕੁਦਰਤੇ ਸਕਤਿ ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਜਗਤਿ ਮਾਤਾ ਸਕਲ ਬਿਧ
 ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਆਸ ਗੌਰਖ
 ਅਗਸਤੰ ਕਬੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰਿਖ ਮੁਨੀਸਰ
 ਤੁਹੀ ਗੌਸ ਪੀਰੇ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ
 ਕਉ ਸਦਾ ਤੂ ਧਿਆਵੈਂ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦੂਰ
 ਠਾਂਢੀ ਵਜੀਰਨ ਕਹਾਵੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਤੁਮ
 ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਦੂਸਰ ਹਜੂਰੇ ॥ ਤੁਹੀ
 ਅਲੱਖਣੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਜਗਤਿ ਪੂਰੇ ॥
 ਅਪੁਨ ਜਾਨ ਕਰ ਮੋਹਿ ਲੀਜੈ ਬਚਾਈ ॥
 ਅਸੁਰ ਪਾਪੀਅਨ ਮਾਰ ਦੇਵਹੁ ਉਡਾਈ ॥
 ਸਕਲ ਜਗਤਿ ਕਉ ਸੁਖ ਬਸਾਵਹੁ
 ਅਨੰਦਾ ॥ ਤੁਹੀ ਦਰਦ ਮੇਟਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ

ਮੁਕੰਦਾ ॥ ਯਹੀ ਦੇਹ ਆਗਿਆ ਤੁਰਕਨ
 ਗਹਿ ਖਪਾਉਂ ॥ ਗਊ ਘਾਤ ਕਾ ਦੋਖ
 ਜਗ ਸਿਉਂ ਮਿਟਾਉਂ ॥ ਛੱਤ੍ਰ ਤਖਤ
 ਮੁਗਲਨ ਕਰਹੁੰ ਮਾਰ ਦੂਰੇ ॥ ਘੁਰਹਿ
 ਤਬ ਜਗਤਿ ਮਹਿ ਫਤਹਿ ਧਰਮ
 ਤੂਰੇ ॥ ਤੁਮਨ ਦਰ ਖੜਾ ਦਾਸ ਕਰ ਹੈ
 ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮੇਟ ਕੀਜੈ ਜਗਤਿ
 ਮਹਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਤਬਹਿ ਗੀਤ ਮੰਗਲ
 ਫਤਹਿ ਕੇ ਸੁਨਾਉਂ ॥ ਤੁਮਨ ਕਉ
 ਸਿਮਰ ਦੂਖ ਸਗਲੈ ਮਿਟਾਉਂ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਦਾਸ ਪਰ ਕੁੰਟ
 ਨਿਵਾਉਂ ਚਾਰ ॥ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਜੋ ਜਪੈ

ਉਗ

ਭਏ ਸਿੰਧੁ ਭਵ ਪਾਰ ॥੫॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਛੀਵਾਂ ॥੬॥

ਨਮੋ ਕਸਟ ਹਰਣੀ ਦੁਰਗਾ ਸਕਤਿ
 ਮਾਏ ॥ ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਦਾਨੋ ਪਕੜ ਤੈ
 ਖਪਾਏ ॥ ਤੁਮਨ ਭਵਨ ਤੈ ਲੋਕ ਪੁਰ
 ਮਹਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਤਹਾਂ ਨੂਰ ਤੁਮਰਾ
 ਅਗਮ ਰੂਪ ਛਾਜੈ ॥ ਤੁਹੀ ਧੌਲ ਗਿਰ
 ਕੋਟ ਕਾਂਗੜ ਬਸੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅਛਲ
 ਅਨਾਥ ਦੇਵਨ ਅਨੰਤੀ ॥ ਰਟੌਂ ਨਿਸ
 ਦਿਨਾ ਜਾਪ ਤੁਮਰਾ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ
 ਚਰਨ ਮੋਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ ॥
 ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ਜਗਤਿ ਕੀ
 ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਹਮਨ ਦੁਸਟ ਦੋਖੀ ਸਭਨ

ਹੋਹਿੰ ਛਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਚਰਣ
 ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਉਂ ॥ ਤੁਮਨ ਮਿਹਰ ਸਿਉਂ
 ਦੁਸਟ ਸਗਲੇ ਖਪਾਉਂ ॥ ਯਹੀ ਆਸ
 ਪੂਰਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਮਿਟੈ
 ਕਸਟ ਗਊਅਨ ਛੁਟੈ ਖੇਦ ਭਾਰੀ ॥
 ਫਤਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਗਤਿ ਸਿਉਂ
 ਬੁਲਾਉਂ ॥ ਸਭਨ ਕਉ ਸ਼ਬਦ ਵਾਹਿ
 ਵਾਹਿ ਦ੍ਰਿੜਾਉਂ ॥ ਕਰਹੁ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ
 ਤੀਸਰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਜਗਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧੇ
 ਧਰਹਿ ਨੀਲ ਭੇਸਾ ॥ ਸਕਲ ਰਾਛਸਨ
 ਕਉ ਪਕੜ ਵੈ ਖਪਾਵੈ ॥ ਸਭੈ ਜਗਤ
 ਸਿਉਂ ਧੁਨਿ ਫਤਹਿ ਕੀ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਤੁਹੀ
 ਸਾਰਦਾ ਬੇਦ ਗਾਯਣ ਸੁਰਸਤੀ ॥ ਤੁਹੀ

ਉਗ੍ਰ

ਦੇਵ ਦੁਰਗੇ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਸਤੀ ॥ ਯਹੀ
 ਬੇਨਤੀ ਖਾਸ ਹਮਰੀ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਅਸੁਰ
 ਮਾਰ ਕਰ ਰੱਛ ਗਊਅਨ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਤੁਹੀ ਸਿੱਧ ਨਵਨਿਧ ਕਉ ਭਰਣ
 ਹਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਨ ਦਾਯਣ ਸਕਲ
 ਜਗ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਰਿਖਿ ਬਿਸਿਸਟੇ
 ਤੁਹੀ ਹੈ ਦੁਬਾਸਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜਮਦਗਨਿ
 ਸੰਤ ਗੋਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਤੁਹੀ ਕਾਲਕੇ
 ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ ਕਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੇਵਕਨ
 ਪਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰ ਧਰਣੀ ॥ ਕਹਾਂ ਲੋ
 ਬਖਾਨੋ ਤੁਮਨ ਗਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ
 ਜਾਲਪਾ ਅਲਖ ਰੂਪਣ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ
 ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥

ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਪਰ ਭਈ ਤੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
 ਯਹੀ ਦੇਹਿ ਬਰ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ਧਿਆਉਂ ॥ ਅਸੁਰ ਜੀਤ ਕਰ ਧਰਮ
 ਨਉਬਤ ਬਜਾਉਂ ॥ ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਜਗ
 ਸਿਉਂ ਤੁਰਕਨ ਦੁੰਦ ਸੋਰਾ ॥ ਬਚਹਿ
 ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਖਪਹਿ ਦੁਸਟ ਚੋਰਾ ॥ ਸਭੈ
 ਸਿਸਟਿ ਪਰਜਾ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਬਿਰਾਜੈ ॥
 ਮਿਟੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ਆਨੰਦ ਗਾਜੈ ॥ ਨ
 ਛਾਡਉਂ ਕਹੂੰ ਦੁਸਟ ਅਸੁਰਨ ਨਿਸਾਨੀ ॥
 ਚਲੈ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਧਰਮ ਕੀ
 ਕਹਾਨੀ ॥ ਛੱਡੁ ਧਾਰੀਅਨ ਕਉ ਕਰਹੁ
 ਬੇਗ ਨਾਸਾ ॥ ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਾ
 ਦੇਖੀਅਹੁ ਤਬ ਤਮਾਸਾ ॥

ਉਗ

ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਖੜਗ ਤਮਾਸਾ
 ਦੇਖੀਐ ਹਰਿ ਦੁਰਗੇ ਅਬਿਨਾਸ ॥
 ਪਕੜ ਤੇਗ ਦੁਸ਼ਟਨ ਹਤੁੰ ਕਰਹੁ ਧਰਮ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੧॥

ਹਰਿ ਭਗਤ ਭਗੌਤੀ ਤਿਸੈ ਕੀ ਜੋ
 ਰਣ ਧੀਰ ਧਰੇਇ ॥ ਤਿਹਿ ਅੰਗ ਸੰਗ
 ਤੁਮ ਲਾਗ ਰਹੁ ਜੋ ਪਾਛੈ ਪਗ ਨ
 ਧਰੇਇ ॥੨॥੬॥

ਚੌਪਈ ॥ ਖਟ ਛੰਦ ਭਗਵਤੀ ਮਹਾਂ
 ਪੁਨੀਤੇ ॥ ਤਿਸ ਪਠਵਤ ਉਪਜਤ
 ਪਰਤੀਤੇ ॥ ਇਉਂ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਦੁਰਗੇ
 ਗੁਨ ਗਾਯੰ ॥ ਤਹਿ ਸਹਿਜੇ ਅਟੱਲ
 ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਯੰ ॥ ਯਹਿ ਖਸਟਕ ਛੰਦ

ਸੰਪੂਰਨ ਭਯੋ ॥ ਤਿਸ ਉਚਰਤ ਸਗਲਾ
 ਭ੍ਰਮ ਗਯੋ ॥ ਹਰਿ ਅਲੱਖ ਈਸਰੀ ਭਈ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸ ਆਪਨਾ ਕੀਓ
 ਨਿਹਾਲੰ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭੈ ਮਿਟੇ
 ਕਲੇਸਾ ॥ ਬਹੁ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਅਨਦ
 ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਇਤਿ ਬਿੱਧ ਦੁਰਗੋ ਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਉ ਲੀਆ
 ਉਬਾਰੀ ॥੧॥੬॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਵਿਰਚਿਤੇ
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਖਸਟਮੰ
 ਸਮਾਪਤੰਮੱਸਤੁ ਸੁਭਮੱਸਤੁ ॥੬॥

